

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. formulată de către SC SRL, cu sediul în sat, Comuna nr. 7, jud., având CUI, reprezentat legal prin, împotriva procesului-verbal de evaluare a garanției de participare nr. - în referire la lotul 6 - CSV , emis de, în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în,, jud., cu privire la procedura având ca obiect „Anunț de concesionare servicii sanitar – veterinar pentru Circumscripția Sanitar – Veterinară: ”, cod CPV 85200000-1, s-a solicitat anularea procesului-verbal de evaluare a garanției de participare criticat și reevaluarea garanției de participare.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost sesizat să soluționeze contestația de față, prin care SC SRL reclamă procedura inițiată de, prin publicarea în SEAP a anunțului de concesiune , respectiv procesul-verbal de evaluare a garanției de participare nr. , considerându-l nelegal.

Prin adresele nr. și nr. , Consiliul a pus în discuția părților excepția privind lipsa competenței materiale a C.N.S.C. în soluționarea cauzei, invocată din oficiu, raportat la prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, în considerarea dispozițiilor art. 12 din același act normativ, având în vedere faptul că procedura este organizată în baza art. 15 din OG nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Ordinului Președintelui ANSVSA nr. 48/2021 pentru aprobarea documentației de atribuire a contractelor de concesiune prevăzute la art. 15 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004.

Prin adresa nr. , înregistrată la CNSC cu nr. , a răspuns cu privire la excepția invocată, arătând faptul că, raportat la prevederile

art. 5 alin. 2 din Ordinul nr. 48/2021 pentru aprobarea documentației de atribuire a contractelor de concesiune prevăzute la art. 15 alin. 2 din OG nr. 42/2004, apreciază că CNSC nu este competent material privind soluționarea contestației nr. (dosar nr.), solicitând admiterea excepției privind lipsa competenței materiale.

Cu adresa înregistrată la CNSC cu nr. , SC SRL a răspuns cu privire la excepția lipsei de competență materială invocată de Consiliu, apreciind că CNSC are competență materială, raportat la natura litigiului existent.

Astfel, SRL arată că a formulat contestație la procedura de concesiune de servicii sanitar-veterinare înregistrată în SEAP având cod CPV 85200000-1, raportat la Legea 101/2016.

Mai mult, autorul contestației invocă dispozițiile Legii nr. 101/2016, în vigoare din 23.05.2016, care reglementează remediile, căile de atac și procedura de soluționare a cestora, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune, precum și organizarea și funcționarea CNSC.

Raportat la Ordinul Președintelui nr. 48/2021, autorul contestației arată că acest ordin nu poate adăuga la lege, mai mult, nu poate modifica o lege organică. În aprecierea sa, actele normative emise de administrația publică centrală (ordine și instrucțiuni) se emit numai pe baza și în executarea legilor fără a modifica legea.

Așadar, SRL opinează că *„având în vedere cele expuse apreciem că, în materia procedurii de concesiune de servicii sanitar-veterinare înregistrată în aplicația SEAP sub COD CPV 85200000-1 raportat la Legea nr. 101 din 19 mai 2016, CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, apreciez că acesta are competența materială”*.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

....., a inițiat atribuirea, prin procedură proprie, a contractului având ca obiect „Anunț de concesionare servicii sanitar – veterinar pentru Circumscripția Sanitar – Veterinară: ”, cod CPV 85200000-1, prin publicarea, în SEAP a anunțului , postat și pe site-ul instituției a anunțului , valoarea estimată a serviciilor, fiind 4.234.505,64 lei, iar a lotului contestat 6 - CSV fiind de 733.351,04 lei, fără TVA.

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit căroră *„Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, cu încadrarea în termenul prevăzut la art. 24 [alin. \(1\)](#), iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei”*, Consiliul va analiza excepția lipsei de competență materială în soluționarea contestației, invocată din oficiu.

Verificarea din oficiu și cu prioritate a competenței generale, materiale și teritoriale este precizată și de normele art. 131 alin. (1) din Codul de procedura civilă.

În justificarea acestei decizii, Consiliul are în vedere următoarele norme legale din Legea nr. 101/2016, respectiv dispozițiile art. 68: *„Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare”;*

De asemenea, Consiliul reține că, potrivit anunțului de participare, procedura de concesiune este organizată în baza art. 15 din OG nr. 42/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004.

Relevante în soluționare sunt prevederile art. 15 alin.(13) și alin. (14) din OG nr. 42/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, potrivit cărora:

*„(13) **Documentația de atribuire a contractelor de concesiune** prevăzute la alin. (2), care cuprinde condițiile, criteriile, regulile și alte informații necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și explicită cu privire la solicitările autorității contractante sau la elementele concesiunii, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, inclusiv specificațiile tehnice sau documentul descriptiv, condițiile contractuale propuse, formatele și modul de prezentare a documentelor de către candidați/ofertanți, informațiile privind obligațiile generale aplicabile candidaților/ofertanților **se aprobă prin ordin al președintelui Autorității.***

*(14) Activitățile sanitar-veterinare publice reprezintă servicii de interes general, sumele plătite în executarea contractelor care au ca obiect aceste activități reprezintă sume aferente programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, care constituie activități ce nu au caracter economic, **a căror atribuire este scutită de la prevederile Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare, fiind organizate și finanțate prin proceduri proprii de către Autoritate.**”*

Totodată, relevante sunt dispozițiile Capitolului C5 – **„Căi de atac”**, din Anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 48/2021, publicată în Monitorul Oficial nr. 336 bis/02.04.2021, unde se menționează: **„În conformitate cu prevederile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare”**.

Prin urmare, raportat la normele legale citate anterior, Consiliul constată că nu intră în competența sa soluționarea contestației în cauză, astfel că sunt incidente prevederile art. 12 alin. (2) și (3) din Legea nr. 101/ 2016, potrivit cărora:

„(2) Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”.

(3) Decizia de declinare a competenței Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanței de judecată competente ori, dacă este cazul, unui alt organ cu activitate jurisdicțională competent”.

Legat de acest aspect, Consiliul ține seama și de faptul că în caietul de sarcini, la cap. 8.3 „Procedura contestare”, se regăsesc următoarele informații: *„În conformitate cu Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare: Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public. Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept.”*

Față de această situație, Consiliul apreciază ca fiind incidente și următoarele dispoziții legale:

- art. 37 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, potrivit cărora: *„Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, denumit în continuare Consiliul, este organism independent cu activitate administrativ-jurisdicțională.”*

- art. 2 din Codul de procedură civilă, care stipulează că *„(1) Dispozițiile codului constituie procedura de drept comun în materie civilă. (2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare”;*

- art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform căruia *„Tribunalele judecă: în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe”;*

- art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”;*

- art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care stipulează că „*Instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum și orice litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ. Litigiile care decurg din executarea contractelor administrative sunt în competența de soluționare a instanțelor civile de drept comun*”.

Având în vedere cele expuse, Consiliul nu va reține ca întemeiată susținerea contestatorului potrivit căreia în speță ar fi aplicabile dispozițiile legii nr.101/2016, întrucât cadrul legal aplicabil în situația dată este cel impus de prevederile O.G. nr. 42/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, coroborate cu dispozițiile Ordinului Președintelui ANSVSA nr. 48/2021.

Prin urmare, normele de competență materială fiind de ordine publică, organizatorul sau participanții la procedură nu pot deroga de la acestea, în sensul extinderii competenței Consiliului la soluționarea de contestații conform Legii nr. 101/2016.

Astfel, determinând că nu au relevanță în speță prescripțiile Legii nr. 101/2016, competența de soluționare a contestațiilor se stabilește pe baza dreptului comun, fără a se ține seama de alegerea de către contestatoare a atacării la Consiliu a achiziției în cauză.

În concluzie, rezultă că, în speță, nefiind aplicabile prevederile Legii nr. 101/2016 referitoare la soluționarea contestației în cauză, competența materială aparține Tribunalului - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Drept pentru care, potrivit art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, constatând lipsa de competență materială a sa în soluționarea cauzei, Consiliul va trimite dosarul la instanța competentă.

În consecință, raportat la dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit cărora „Contestațiile care nu intră în competența de soluționare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanța de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicțională competent”, Consiliul va admite excepția de necompetență materială a CNSC privind soluționarea contestației, invocată din oficiu și, ținând cont de dispozițiile art. 10 din Legea nr. 554/2004, raportat la natura litigiului, tipul de autoritate emitentă a actului atacat și sediul acesteia, constată că, în cauză, TRIBUNALUL - SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL are competența materială privind soluționarea litigiului, astfel că va declina cauza către instanța de judecată, soluție care, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, nu este supusă niciunei căi de atac.

Soluția declinării cauzei se impune, fiind în deplină concordanță cu art. 21 alin. (1) din Constituția României, republicată, și cu art. 6 parag.

1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată prin Legea nr. 30/1994, permițând accesul neîngrădit și efectiv al contestatorului la judecarea cauzei de către instanța judiciară competentă.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul dispozițiilor art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 declină competența de soluționare a contestației formulată de către SC SRL în contradictoriu cu în favoarea TRIBUNALULUI - SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către această instanță judecătorească, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Fără cale de atac.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,